

[Rytter.]

men Sag bliver altsaa rejst. Dette forekommer mig at være utiltalende for Pressen, og det vil kun virke som Baand paa den hæderlige Del af Pressen — den uhæderlige Del af Pressen vil jo med Kyshaand tage imod et Sagsanlæg, saa stiger Abonnenttallet!

Vi gaar desuden imod Forslaget, fordi der er optaget Regler i det, som er i Strid med, hvad vi ellers kender, idet det foreslaas, at selv om et udstedt ulovligt Forbud bliver ophævet ved Dom, skal de, som i Mellemtiden har meldt sig ind i en Forening, eller som er blevet der, idet de har sagt: Vi maa se at holde det gaaende, alligevel straffes; de skal straffes, selv om Regeringsforanstaltningen bliver ophævet ved Dom. Dette synes jeg er at gaa for vidt. Endelig gaar vi imod af Hensyn til den Paragraf, hvorefter Ministeren skal have Lov til at indføre Dagsbodsreglerne uden for Straffeloven ved kongelig Anordning. Vi mener ikke, at vi i Kongeriget Danmark er kommet saa vidt, at vi skal have en Regel, som alle demokratiske Stater hidtil har taget Afstand fra. Jeg vilde sætte Pris paa, om Ministeren kunde nævne nogen, som har den. En saadan Regel har man i det fascistiske Italien, i det nazistiske Tyskland og i Sovjetrusland, men ikke andre Steder. Jeg ved godt, at den højtærede Justitsminister absolut og decideret ikke er Nazist, men jeg har haft Lejlighed til tidligere fra denne Talerstol at sige ... (Afbrydelse af *Justitsministeren*) ... ja men, jeg vilde sige, at han er saa lidt Nazist, at han heller ikke burde indføre nazistiske Regler. Det har jeg sagt om flere andre Lovforslag, Ministeren har forelagt, og jeg siger det ogsaa om det, der foreligger i Dag.

Vi tilsiger altsaa vor Medvirkning til Gennemførelse af de Kapitler, jeg har nævnt, og i det hele taget vor Villighed til at diskutere Paragrafferne, og vi haaber saa, at Lovforslaget skal blive formet saaledes, at Ministeren vil slaa sig til Taals med, hvad han kan faa ud af det.

Stein: Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at Justitsministeren længe har syslet med Tanken om Indførelse af Dagsbodssystemet og med Ændringer i Bestemmelserne om Fortabelse af borgerlige Rettigheder, og tilsyneladende er det disse Ting, som er Anledningen til, at Ministeren er kommet ind paa en Slags Revision af den borgerlige Straffelov. Samtidig med at man har arbejdet med disse to Spørgsmaal, er man gennem forskellige Indtryk og Tilskyndelser naaet til den Opfattelse, at Straffe-

lovens Bestemmelser paa en Række Punkter ikke er „tilstrækkeligt effektive“, som det siges, og at der paa flere Omraader er „Trang til Tilvejebringelse af nye Straffebestemmelser“.

Den højtærede Justitsminister har udkilt Bestemmelserne om borgerlige Rettigheder i et særligt Lovforslag, der er fremsat i det andet høje Ting, medens de øvrige Ændringer til Straffeloven er samlet i det her foreliggende Lovforslag. Der er mellem de to Lovforslag den iøjnefaldende Forskel, at Lovforslaget om borgerlige Rettigheder er omhyggeligt forberedt af et dertil nedsat Udvalg, medens det her foreliggende Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til den borgerlige Straffelov gør et spredt og tilfældigt Indtryk og synes at savne en tilsvarende omhyggelig Forberedelse.

Ministeren ønsker gennem dette Lovforslag at indføre Dagsbodssystemet, der, som der henvises til i Bemærkningerne, er gennemført i Sverige og i Finland. Det er et helt nyt Princip, man her vil indføre i dansk Retspleje, og netop under Hensyn hertil vilde det vel nok have været rimeligt, at Spørgsmaalet blev gjort til Genstand for en mere indgaaende Undersøgelse og Overvejelse, end det er muligt i et Rigsdagsudvalg, der oven i Købet skal afslutte sit Arbejde i Løbet af meget kort Tid. Det er jo endelig heller ikke paa Forhaand givet, at Spørgsmaalet ikke lader sig løse paa anden Maade. Den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) var jo meget indgaaende inde paa dette Emne, og jeg behøver derfor ikke her at fremsætte ret mange Bemærkninger derom. Det fremgaar af det sparsomme Materiale, der ledsager Lovforslaget, at der i vort nærmeste Naboland i alle Tilfælde hersker en vis Usikkerhed, ikke mindst med Hensyn til Bødernes Udmaalning. For øvrigt kan jeg heller ikke se, at det har noget Jag med Gennemførelsen af denne Lov, der jo skal gælde paa langt Sigt. Af langt større Betydning er det, at de Forslag, man gennemfører af den Art, er vel gennemtænkte og vel forberedte, netop fordi det er Bestemmelser, der skal gælde i det lange Løb. Tilmed forlanger nu den højtærede Minister i § 51, saaledes som den ærede foregaaende Taler fremhævede det, en Bemyndigelse til gennem kongelig Anordning at bringe de i denne Lov fastsatte Regler om Dagsbod helt eller delvis til Anvendelse ved Fastsættelse af Bøder for Overtrædelse af andre Love. Ja, det er atter en af disse Lovbestemmelser, som vi efterhaanden stilles over for i Rigsdagen, hvori Ministeren forlanger *carte blanche* til at handle efter